

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

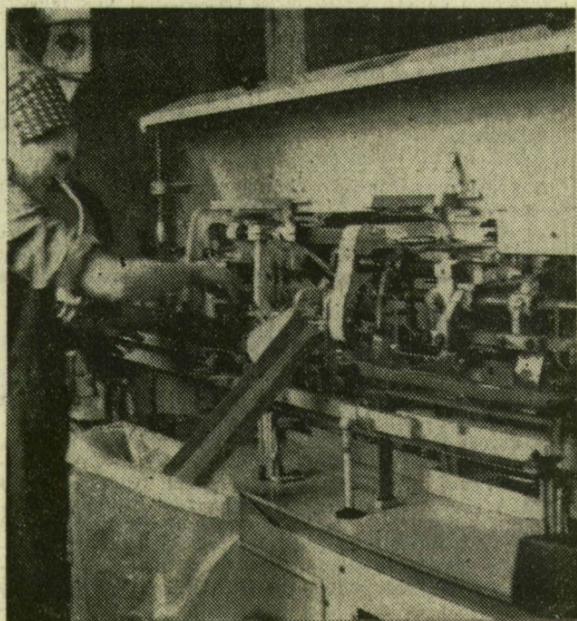
67. évfolyam
192. szám
1977.
augusztus 16.,
kedd
Ára:
80 fillér

Jubileumi verseny

Mennyiség, minőség

Jó eredmények a paprikafeldolgozóban

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatnál az első fél-év sikeres teljesítéséből példamutatóan kivették a részüket a szocialista brigádok. Segítették ezt a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére tett vállalások, felajánlások. Az előző félévre tervezték 315 millió forintos termelési értéket, s most a fél év eltelté után 13 százalékkal többet könyvelhetnek el. Így a 358 millió forintos termelési értékkel elégedettek, hiszen 43 millió forinttal termeltek többet a tervezettnél. Természetesen ez nemcsak forintban jelent pluszt, hanem mennyiségben is. Tavaly ilyenkorra 6773 tonna terméket gyártottak, az idén — igaz, hogy többet is terveztek — ezt jóval meghaladták, majdnem ezer tonnával. A minőségi követelményeket is teljesítették.

Somogyi Károlyné felvétele

Gép tasakolja a paprikát

adott szavakat a brigádtagnak. A termelés növelése mellett önkéntes vállalásokat is tesznek. Úgy tervezzik, ősszel, amikor szinte ömlik a nyersanyag a vállalatba, 15 ezer 100 társadalmimunka-órával segítik, hogy ne legyen fennakadás az átvételnél, ne vesszen kárba a már megérett paprika.

Nemcsak saját portájukon tartanak rendet a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat dolgozói, hanem segítenek a város szebbé formálásában. A Tiszta Virágos Szegédért!

mozgalomban sokan vesznek részt. Ezenkívül 17 intézményt patronálnak, s eddig több mint 5 ezer órát teljesítettek „házon kívül”. Az örleménycsomagoló Tyerskova szocialista brigádját átválogatta a selejt paprikás tasakokat, s ezzel 35 ezer forint értékű csomagolóanyagot mentettek meg.

Hasznos a munkaverseny a paprikafeldolgozó vállalatnál, igazolják a szocialista brigádok, a vállalati dolgozók cselekedetei.

M. T.

Föllendülőben a kendertermesztés

Megbeszélés és bemutató

Kendertermesztési és betakarítási tanácskozás volt tegnap, hétfőn Mártélyon, a Fürst Sándor Tsz és a Szegedi Kendertermesztési Rendszerközpont szervezésében, a községi művelődési házban. Több mint kétszáz szakember hallgatta meg Tóth Lászlónak, a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat vezérigazgatójának és Tárkány Szűcs Sándornak, a Rendszerközpont vezetőjének beszámolóját, szakmai tájékoztatóját.

A nemzetközi statisztikák szerint az utóbbi időszakban világviszonylatban is visszaesett a kendertermesztés. A magyar kender termelésében is volt hasonló időszak, különösen 1975-ben, amikor mindössze 5400 hektáron ter-

mesztettek kenderet a gazdaságok. A szegedi kendertermesztési rendszer megalakulása óta, 1976-tól jelentős az előrelépés. Tavaly már 43 gazdaság 6500 hektáron termesztette a kenderet, ami az ösztönzést 85 százaléka. Az idén 63 gazdaság közel tízezer hektáron, az ösztönzést 97 százaléka a szegedi rendszerközpont irányításával és szervezésében termel. Szükség volt a rendszer megalakulására, mert a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat legfontosabb alapanyaga a kender. Hazánkban évszázados hagyománya van a kendertermesztésnek. Jelenleg is nagy a népgazdasági jelentősége, mert a textilipar egyik ágazatát teljesen hazai nyersanyaggal látja el.

Az eddigi tapasztalatok szerint a mezőgazdasági üzemek vetésszerkezetébe jól beilleszthető a kender, s az utóbbi két esztendő eredményei bizonyítják, hogy a gazdaságoknak kellő jövedelmet is biztosít. A kialakult technológiával a rendszer megoldotta az alkatrészellátás és szervizszolgálat gondját. Az elterjedt hazai fajtákkal ma-

gas a terméseredmény, s legjobb belőlük a rostkinnyes is. A rendszer szervezése következtében bőven van megfelelő hazai vetőmag.

Szabó István, a Fürst Tsz elnöke kalauzolásával a tanácskozás résztvevőit megtekintették a betakarítási gépeket. Külön értékelték azt a kísérletet, ahol nagyüzemileg vizsgálták a csiraszámokat. Az eddigi eredmények azt bizonyítják, hogy hektáronként a 4—4,5 millió csiraszám hozza a legjobb eredményt.

A tanácskozáson részt vett a szovjet Mezőgazdasági Minisztérium delegációja, V. A. Maskotyin főelőadó vezetésével. Ő is elismerően szolt a magyar kendertermesztésről. Csehszlovákiából és Jugoszláviából is ott voltak a szakemberek, s tanulmányozták a szegedi kendertermesztési rendszerközpont tevékenységét.

A tanácskozás hasznosnak ítélte a bemutatót is, mert Magyarországon új lendületet vett a kendertermesztés, s jelenleg a világ kendertermesztésének 7,5 százalékát hazánk adja.

R. F.

Ifjú Gárda-szemle

Vasárnap megkezdődött Veszprémben a VIII. országos Ifjú Gárda-szemle. Az esti órákban a város főterén rendezett központi ünnepségen csaknem ötezer fiatal üdvözölt Fejtő György, a KISZ Központi Bizottságának titkára. Meltatta a húszéves Ifjú Gárda eddigi tevékenységét és sok sikert kívánt az egyhetes vetélkedőhöz.

A következő napokban a fiatalok honvédelmi versenyeken mérik össze tudásukat, ügyességüket. Az ötszáz résztvevő korábban már eredményeket ért el a területi vetélkedőkön.

Aki jól dolgozott — jobban járt

Munkásnők a béremelésekről és a műszakpótlékról

A Szegedi Kenderfonógyár termékeire nagy szükség van gazdasági életünkben. Ok látják el az újszegedi szövőgyárat fonalféleségekkel, készítenek a hazai és a külföldi piacra zsinoret, kötelet és más árucikkeket. Népgazdasági és természetesen vállalati érdeke is, hogy a korszerű gépparkot maximálisan kihasználják. Ehhez nyújthat segítséget az ösztönző bérpolitika is. A július elsején bevezetett új műszakpótlék és a jelentős béremelés megnyugvással töltötte el a kenderfonógyár munkásait is, ösztönzőleg hatott a két és három műszakban dolgozók tevékenységére, a gépek jobb kihasználására, és természetesen a mennyiségi és minőségi produktumokra.

A gyár szakszervezeti bizottságának titkára, Józ György elmondta, hogy a Fonó III. üzem most magasabb bérjavítást kapott, mert eléggé elmaradtak bérekben a többi üzemből. Azért is kaptak az itt dolgozó asszonyok és lányok most nagyobb összeget, mert viszonylag nehéz fizikai munkát végeznek, s bizony az utóbbi időben nemigen tolongtak a szakszervezetek, hogy a fonóüzembe kerüljenek három műszakos munkarendbe.

A műhely szakszervezeti titkára, Szabó Imréné fonónő 21 éve dolgozik a Gill-fonógépek mellett, ismerte a régi technikát, és most az újabbat is.

— Ezek igen termelékeny gépek — mondja. — Most éppen szövőfonalat készítenek az újszegedieknek. Kenderanyagból, amelyhez keveset kell a hazai és a külföldi piacra zsinoret, kötelet és tilott lenzálat is.

Panaszkodik a kender-alapanyagra. Pusztai Ferenc üzemvezető egyetértően mondja: — Romlott a kender minősége, s csak keseregre bevezéssel és egyéb más megoldásokkal tudunk elfogadható minőséget adni a szövődéknek. Az itt dolgozóknak, különösen a nagy gyakorlatú rendelkező szakmunkásoknak köszönheti vállalatunk, hogy a külkereskedelmi cégtől dícséretet kapott az exportra szállított ponyvákért.

Szabóné kiemelt órábérére jelenleg 14,50 forint, speciális szakmunkás, s nála nincs műszakpótlék sem, mert általában délelőtt dolgozik. Viszonyt olyan gépekhez áll, melyeknél éppen szükség van rá. Nagy szakmai gyakorlatát, univerzális képzettségét honorálja a gyár kiemelt órábérére, s persze több mint két évtizedes hűségét, szorgalmát is. Tőle érdeklődtem, miként, milyen elvek alapján emelték a dolgozók fizetését, hogyan állapították meg a műszakpótlékokat.

— Már az előkészítés időszakaiban beszélgettünk a szakszervezeti bizalmiakkal, hogy mondják meg, melyik munkakör kíván magasabb béremelést, hol van indoklatlanul nagy lemaradás. Ugyanis nem minden gépnél azonos az erőfeszítés, a fonógépnél, az ágyazásnál, a nyújtásnál más és más a földadat és az erőfeszítés is. Az üzem most kiemelten kapott bérjavítást, de ez nagyon is kellett.

Az üzemvezető sorolja: — Átlagosan 13,69 százalékos bérjavításhoz jutottunk. A csak délelőtt dolgozók 9,29, a két műszakosok 19,2, s a három műszakosok pedig 15,96 százalékos béremelést kaptak.

Első látásra úgy tűnik, hogy a három műszakosokat gyengébben dotálták. A magyarázat: korábban már elhagyták az úgynevezett felső szintet a műszakpótlékoknál, 40 százalékos föltött voltak. Ez kissé fölborzolta a kedélyeket is, mert sokan úgy gondolták, hogy most majd lecsúsz az a néhány százalékot. Erre természetesen nem került sor, megnyugodtak a kedélyek is, s a többlételet alappérsítették.

Sokáig beszélgettünk Szécsi Gézánnal fonónővel, akinek tízéves gyakorlata van a „T” fonodában. Társai és vezetői állandóan biztatják, hogy vegye el a szakmunkástanfolyamot, és szerzze meg az oklevelet. Szabóné így mondja: Kiváló dolgozók, kis-ujjukban a fonószakma. Ha nekiugranának a szakvizsgának, 5 százalékkal minden további nélkül emelkedne a fizetésük. Nálam ez a tény legalább 130 forintot jelent havonta, ami szép összeg.

Szécsiné három műszakban dolgozik, amióta a kenderben van. — Ma például közepes vastagságú kenderfonalat készítenek gépen, amiből zsinig készül és exportra szánják. — Elégedett az

anyaggal és a géppel is. Július elseje előtt átlagosan 2800 forintot keresett havonta. Üzemvezetőjével együtt számolgtatják, hogy mennyit emelkedik ezentúl.

— Alapbéremelésből körülbelül 250 forint a javítás, a délutános műszakok pótléka körülbelül 100, hosszabb hónap esetében lehet 200 is, míg az éjszakai műszakokra 200 forint lesz a pótlék. Az havonta összesen nem lehet kevesebb 500 forintnál.

— Jól jön-e a magasabb bér?

— Anyagi gondjaink nincsenek. Tarjánban lakunk tanácsi lakásban, lényegesen magasabb, mint a városi. Fiam most szabadult föl, mint autószerelő, a lányom korábban férjhez ment, már unokám is van. A lányomat segítjük, hamarosan lakást vásárolnak, ezért igen jól jött a fizetésemelés, s ha lehet, még vasárnapi túlórákat is szívesen vállalom.

A kivülről eddig nem is tudta, hogy a műszakpótlék korábban nem volt ösztönző, illetve nem differenciált a jól, vagy kevésbé jól dolgozók között. Körülbelül három forint pótlékot fizettek mindenkinek, annak is annyit járt, aki becsületesen végigdolgozta az éjszakai műszakot, és annak is, aki csak látszólag teljesített, mert munkaidéjének jelentős részét pihenéssel töltötte. A harminc forint mindenkit megilletett. A július elsején bevezetett új pótlékrendszer a teljesítményekre épül. A délutánosok 20 százalékos, az éjszakaiak pedig 40 százalékos kapnak keresetük arányában. Szécsiné magyarázza:

— Az a legigazságosabb, hogy aki eddig is szépen teljesített, becsületesen dolgozott és nem a „bagózóban” töltötte idejét, az most tényleg jól járt. Mondhatom, hogy átlagosan a délelőttiösök bére 150—300 forinttal, a három műszakosoké pedig 300—600 forinttal emelkedik. Ez már érzékelhető és ösztönző. Július elseje óta szívesebben dolgoznak a munkatársak akár három műszakban is, nem is egy asszony kérte, helyezzék három műszakba.

Az elégedettséget, vagy elégedetlenséget a gazdasági vezetők, a szakszervezeti tisztségviselőkkel együtt később megvizsgálják, összegyűjtik a tapasztalatokat, véleményeket. Elmondták még a Fonó III. vezetői, hogy a munkások bérért is most sikerült rendes kerékvágásba terelni. A termelésben dolgozó és irányító segédmesterek, mesterek, művezetők és főművezetők hávi fizetését 500—800 forinttal megemelték. — Ez már nagyon kellett — mondja Pusztai Ferenc —, hiszen jelentősen elmaradtak az utóbbi esztendőkhöz. Így körülbelül 4000 forintot keresnek havonta, ami még mindig nem kiemelkedő, de a régihez képest érezhető a javulás.

Minden bizonnyal a termelésben, a gépek kihasználásában, a dolgozók hangulatában is érezhető a jól átgonodolt és differenciáltan végrehajtott béremelés, az igazságosabb műszakpótlék bevezetése a kenderfonógyárban.

G. I.